

NCC INDUSTRY AS AVD ARNA STEINKNUSEVERK
Gaupåsvegen 1
5265 YTRE ARNA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Rasmus Rikter-Svendsen, 5557 2774

Tillatelse etter forurensningsloven til mottak av rene mineralske masser - NCC Industry Arna steinknuseverk

Statsforvalteren i Vestland gir NCC Industry avd. Arna steinknuseverk tillatelse til mottak, mellomlagring og behandling av rene sprengsteinmasser. Tillatelsen omfatter mottak av inntil 400 000 faste m³ sprengstein årlig.

Tillatelsen er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 11, jf. § 16. Vilkår for tillatelsen er gitt i vedlegg som følger dette brevet.

Vi viser til søknad av 07. januar 2026 om tillatelse etter forurensningsloven til mottak, mellomlagring og behandling av rene sprengsteinmasser ved Arna steinknuseverk.

Vedtak

Statsforvalteren gir NCC Industry AS avd. Arna steinknuseverk (heretter NCC) tillatelse til forurensende virksomhet. Tillatelsen med krav og vilkår ligger vedlagt. Tillatelsen gjelder fra dags dato. Tillatelsen er gitt etter forurensningsloven § 11, jf. § 29 og 16.

NCC skal betale et gebyr for Statsforvalterens saksbehandling. Gebyret fastsettes til kr 94 600. Vedtak om gebyr er gjort etter forurensningsforskriften § 39-4.

Frister

Innen 1. mars hvert år skal NCC rapportere til forurensningsmyndigheten, jf. pkt. 12 i tillatelsens vilkår.

Bakgrunn for saken

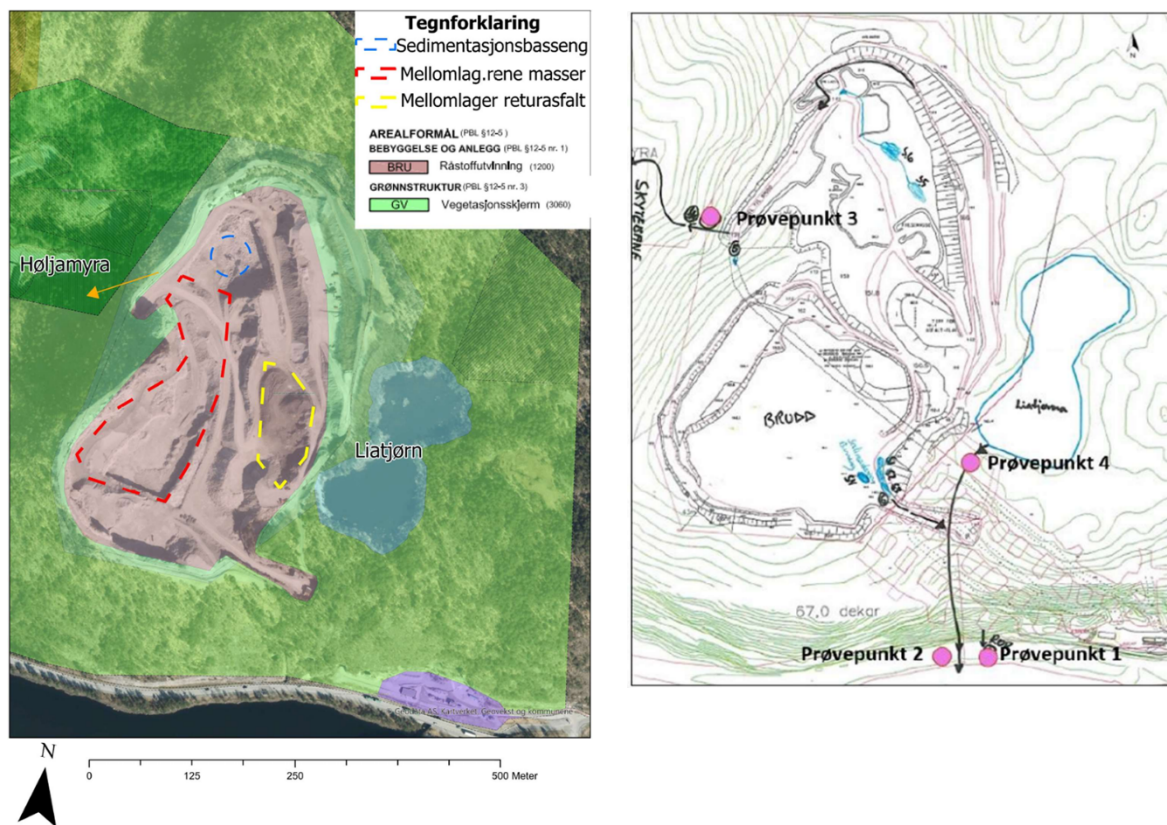
Søknad

NCC Industry avd. Arna steinknuseverk har søkt om tillatelse etter forurensningsloven til mottak, lagring og videreforedling av rene mineralske masser på eiendom gnr./bnr. 307/443 i Ytre Arna, Bergen kommune. Bakgrunnen for dette er at det er planlagt flere store infrastrukturprosjekter i regionen, og virksomheten ønsker å motta masser fra disse. Massene skal mellomlagres i det eksisterende steinbruddet ved Gaupås i Ytre Arna. Det er ikke oppgitt noen konkret mengde i søknaden, men virksomheten skriver at de ønsker å mellomlagre mer stein enn det som egenproduseres i steinbruddet i dag (250 000 – 350 000 tonn/år). I epost av 12. august 2026 beskriver søker at de ønsker å motta omtrent 1 000 000 faste m³ (fm³) over en periode på 3 år. Mengder mottatte masser utover denne perioden avhenger av fremtidige infrastrukturprosjekter i regionen.

Dagbruddet ligger oppstrøms for Gaupåsvatnet. Overvann renner i dag via sedimenteringsbasseng videre ut i bekk gjennom Høljamyra og ut i Vikane (nordre del av Gaupåsvatnet). Virksomheten har etablert et større sedimenteringsbasseng med volum på ca. 30 000 m³ for håndtering av overvann fra eksterne masser. Virksomheten vil også pumpe deler av vannet fra sedimenteringsbassengene og benytte dette som prosessvann i drift av anlegget for å redusere vannforbruket. Det forventes ikke endringer i sammensetning av utslippsvannet, eller økt belastning på resipient.

Virksomheten vil utføre mottakskontroll av tilførte masser der de går gjennom geologiske kart for å grovt karakterisere massene, utfører en visuell inspeksjon, og loggfører massenes opprinnelse.

Figurene under er lagt ved søknaden og viser reguleringsplanens grenser, planlagt område for masselagring og eksisterende prøvepunkt som inngår i dagens vannovervåkingsprogram.

Figur 1 Venstre: planlagt tiltaksområde for mellomlagring av masser. Høyre: Prøvepunkter i overvåkingsprogram for utslippsvann. Prøvepunkt 2 utfases da det ikke lenger slippes ut vann via dette punktet.

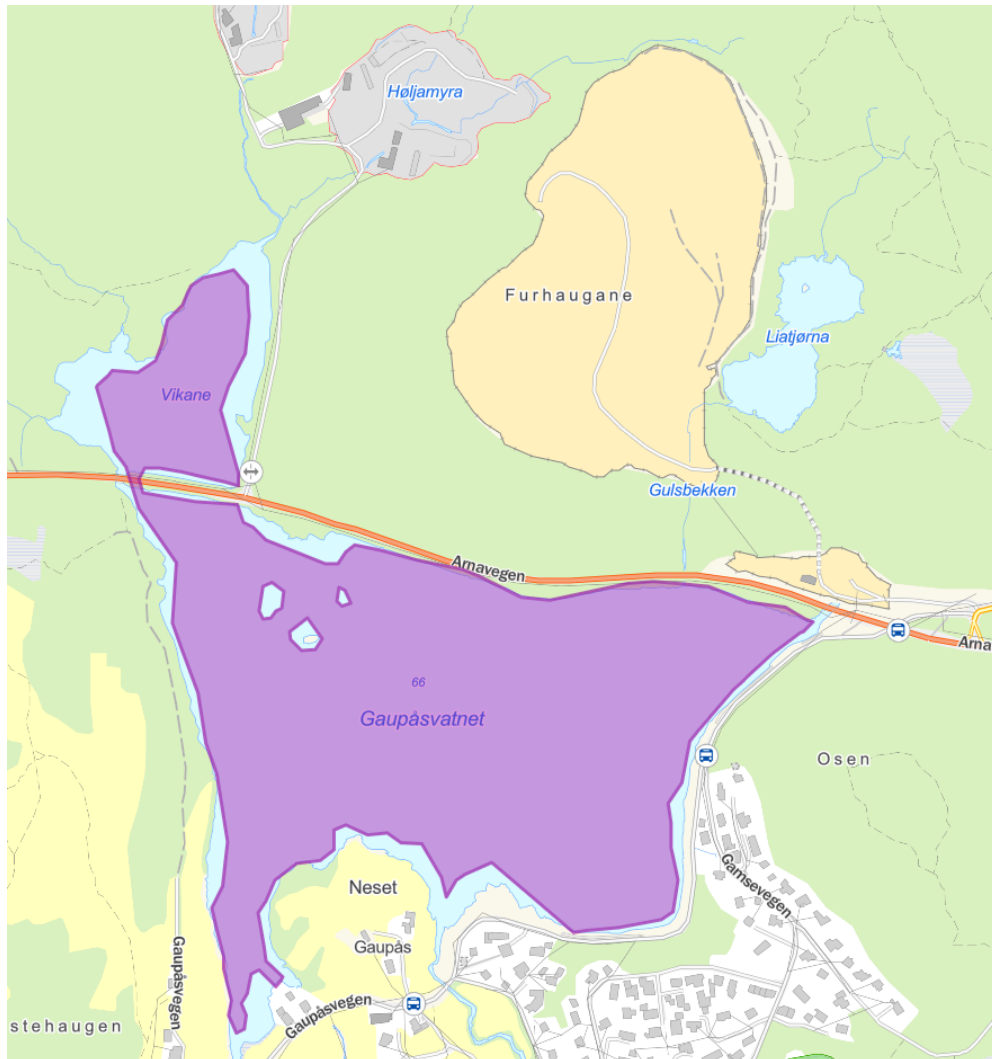
I søknad understrekes det at mellomlagring av masser vil foregå i et eksisterende steinbrudd der det allerede er etablert tiltak for å begrense utslipp, og aktuelle utslipp overvåkes. Virksomheten har også etablert et større sedimenteringsbasseng helt nord i dagbruddet, men volum på 30 000 m³. Overvann fra mellomlagrede masser vil renne via sedimentasjonsbasseng (fig. 1). Deler av vannet fra sedimentasjonsbassenget pumpes til fjellanlegget og pukkverket, hvor det er slambasseng med tilhørende oljeutskiller, for videre fjerning av finstoff. Resterende vann fra sedimentasjonsbassenget føres videre via bekk gjennom Høljamyra og ut i Vikane, som er nordre del av Gaupåsvatnet.

Resipientbeskrivelse

Gaupåsvatnet er en innsjø med moderat økologisk tilstand og god kjemisk tilstand¹.

Vannforekomsten er påvirket i stor grad av hydrologiske endringer grunnet vannføringsendringer som følge av vannkraft, og i middels grad av utslipp fra avløpsanlegg, jordbruk og fremmedarter (gjedde). Forekomsten er derimot i liten grad påvirket av avrenning fra industri, og Multiconsult skriver i søknaden at det ikke er ventet en økt påvirkning på resipienten som følge av tiltaket.

¹ 061-2074-L · Faktaark · Vann-Nett

Figur 2: Resipienten Gaupåsvatnet. Hentet fra vann-nett.

Naturmangfold

I utarbeidelse av gjeldende reguleringsplan, vedtatt i 2017, ble det utført en konsekvensutredning for naturmangfold² i 2015. I forbindelse med utarbeidelse av ny reguleringsplan er det også utarbeidet et supplerende notat for naturmangfold³ i 2022, som utgjør et tillegg til eksisterende konsekvensutredning av 2015.

Konsekvensutredningen tar i hovedsak for seg påvirkning på terrestrisk naturmangfold fra arealbeslag og nedbygging av eksisterende natur. Påvirkning fra avrenning av finstoff og sprengstoffrester er i mindre grad diskutert, men nevnes likevel i konsekvensutredningen. Avrenning fra sprengstein inneholder forhøyede verdier av nitrat og ammonium fra udetonerte sprengstoffrester. Dette kan resultere i økt tilførsel av nitrogen til resipient, som videre kan medføre eutrofiering av vannforekomsten.

² Rådgivende biologer, 2015 – Konsekvensutredning for naturmangfold – utvidelse av Arna Steinknuseverk i Bergen kommune

³ Multiconsult, 2022 – Supplerende notat naturmangfold - Arna, deponi i fjellhall reguleringsendring og søknad

Rettslig utgangspunkt

Forurensningsloven

Når Statsforvalteren vurderer om tillatelse til forurensende virksomhet skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal vi legge vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 siste ledd. I vurderingen vil vi særlig ta i betraktning i hvilken grad den omsøkte virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2.

Naturmangfoldloven

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Disse rettsprinsippene omfatter vurdering i forhold til kunnskapsgrunnlaget, «føre-var-prinsippet», samlet belastning, miljøforsvarlige teknikker og at kostnader bæres av tiltakshaver.

Vannforskriften

Vannforskriften inneholder forpliktende miljømål om at myndighetene skal sørge for at alle vannforekomster skal oppnå god kjemisk og økologisk tilstand innen 2027 med mindre det er gitt unntak med hjemmel i forskriften § 9 eller § 10.

Nasjonalt prioriterte stoffer

Miljødirektoratet har et mål om å kontinuerlig redusere utslipp av nasjonalt prioriterte stoffer med mål om at utslipp av slike stoffer blir stanset.

Saksgang

Statsforvalteren behandler søknader i samsvar med forurensningsforskriften kapittel 36 om behandling av tillatelser etter forurensningsloven.

Forhåndsvarsel og uttalelser

Saken er forhåndsvarslet i samsvar med forurensningsforskriften § 36-5. Frist for å gi uttalelse var 19. juni 2026.

Vi mottok én uttale til forhåndsvarselet. Nedenfor følger en kort oppsummering av uttalen, og bedriftens kommentar til denne. Statsforvalteren har vurdert uttalen og kommentaren ved behandling av søknaden.

Bergen kommune sin uttale 19. juni 2026

Bergen kommune v/bymiljøetaten påpeker at det i dag foregår utslipp til nærområdet fra steinbruddet. De påpeker at det vil forekomme partikkelavrenning fra de mellomlagrede massene, selv om massene anses som rene. Denne avrenningen kan påvirke nærliggende vannresipienter.

Tidligere prøvetaking av avrenningsvann fra steinknuseverket viser høye nitrogenverdier, tilsvarende tilstandsklasse V (svært dårlig), som stammer fra sprengstoffrester i massene. Ettersom det søkes om å ta imot eksterne sprengsteinmasser kan innholdet av partikler, nitrogenforbindelser og annen forurensning variere. De forutsetter derfor at overvåkningsprogrammet for vann følges opp. De mener også at Gaupåsvatnet bør overvåkes etter vannforskriftens metodikk når mottak av

steinmasser starter opp. Dette gjør det mulig å iverksette ekstra avbøtende tiltak dersom Gaupåsvatnet blir negativt påvirket. De mener det ikke er nødvendig med årlig overvåkning av innsjøen, men at prøvetaking bør gjøres med en frekvens som er tilstrekkelig for å fange opp ev. langsiktige endringer av miljøtilstanden.

NCCs tilbakemelding på uttalen

NCC stiller seg positive til bymiljøetatens konklusjon, og kan inkludere uttak av vannprøver fra Gaupåsvatnet i eksisterende overvåkningsprogram.

Statsforvalterens vurdering

Begrunnelse for vedtaket

Lovgrunnlag og myndighet

Ettersom det omsøkte tiltaket omfatter mottak av masser fra flere ulike prosjekter og/eller aktører, blir det vurdert som et avfallsanlegg for ikke-forurensede steinmasser. Aktuell virksomhet krever derfor tillatelse etter forurensningslovens bestemmelser, jf. forurensningsloven § 16.

Statsforvalteren har behandlet saken som forurensningsmyndighet for avfallsanlegg, jf. rundskriv T-3/12.

NCC har søkt om mottak av over 350 000 tonn steinmasser per år for gjenvinning. Massene skal tas imot fra ulike aktører og prosjekter, blant annet Fellesprosjektet Arna-Stanghelle. Vi har på bakgrunn av dette vurdert at anlegget er et avfallsanlegg for stein som ikke er forurenset, og at det utgjør en fare for forurensning både på grunn av omfanget, varighet, og at virksomheten har utslipp til Gaupåsvatnet. Vi har derfor konkludert med at anlegget må ha tillatelse etter forurensningsloven § 29, jf. §§ 11 og 16.

Forholdet til plan

Gjeldende reguleringsplan for området ble vedtatt 21. juni 2017 (nasjonal arealplanid 4601_63410000). Området er regulert til råstoffutvinning. Reguleringsbestemmelsene for råstoffutvinning åpner for mottak, bearbeiding, lagring og salg av dokumentert rene masser.

Reguleringsbestemmelsene stiller krav til at det skal etableres sedimenteringsbasseng med tilstrekkelig kapasitet innenfor området avsatt til råstoffutvinning (herunder mellomlagring og behandling av eksterne masser). Det stilles også krav til overvåkning av vannkvaliteten i utløpsbekken til Gaupåsvatnet gjennom årlige vannprøver.

Vi legger til grunn at kommunen følger opp bestemmelsene i reguleringsplanen.

Vurdering etter vannforskriften

Anlegget har i dag utslipp til Gaupåsvatnet. Vannforekomsten har avrenning til Blindheimselva og Sørfjorden i øst. Gaupåsvatnet er en innsjø med moderat økologisk tilstand og god kjemisk tilstand⁴. Vannforekomsten er påvirket i stor grad av hydrologiske endringer grunnet vannføringsendringer som følge av vannkraft, og i middels grad av utslipp fra avløpsanlegg, jordbruk og fremmedarter (gjedde). Forekomsten er derimot i liten grad påvirket av avrenning fra industri.

⁴ [061-2074-L · Faktaark · Vann-Nett](#)

Prosessavløpsvann fra steinbruddet renner via sedimenteringsbasseng til Vikane, i nordøstre del av Gaupåsvatnet. Tidligere prøvetaking fra avrenning fra steinknuseverket har påvist høye nitrogenkonsentrasjoner, tilsvarende tilstandsklasse V (svært dårlig).

Vi har lagt vekt på vannforskriftens krav om god kjemisk tilstand innen 2027, og at miljøtilstanden ikke skal forringes. Høringsuttale fra Bergen kommune har pekt på at virksomheten bør overvåke tilstanden i Gaupåsvatnet når mottak av masser starter opp, og eventuelt iverksette ytterligere avbøtende tiltak dersom resipienten blir negativt påvirket.

Vår vurdering er at man må være varsom med å tillate utslipp som kan redusere miljøtilstanden i vannforekomster eller gjør det vanskeligere å nå miljømålene. I dette tilfellet er det snakk om mottak av ikke-forurensede steinmasser, noe som reduserer forurensningspotensialet sammenliknet med mottak av forurensede masser. Det er likevel satt vilkår om mottakskontroll, sedimenteringsbasseng og avskjærende grøfter. Dette mener vi er gode tiltak for å begrense påvirkningen på Gaupåsvatnet. Det stilles også vilkår om overvåkingsprogram og prøvetaking av prosessavløpsvann for å sikre at tiltakene fungerer etter sin hensikt. Dersom det avdekkes ny kunnskap om for eksempel innhold av forurensning eller miljøeffekten av utslippet kan vi sette ytterligere vilkår til tillatelsen.

Utslipp av nitrogen fra sprengstein kan resultere i eutrofiering av resipienten. Vi anser det likevel som lite sannsynlig at dette vil skje, da tilførsel av fosfat, som er den begrensende faktoren i ferskvann, i Gaupåsvatnet er begrenset. Som et forebyggende tiltak settes det vilkår om måleprogram for å tilse at resipienten ikke forringes som følge av avrenning fra massene.

Multiconsult har vurdert det som lite sannsynlig at konsentrasjonene forurensende stoffer i utslippet vil øke nevneverdig som følge av tiltaket. Det er forutsatt at avskjæringsgrøfter og sedimenteringsbasseng er tilstrekkelig dimensjonert for å håndtere prosessavløpsvann fra steinknuseverket. Vi har satt krav for å sikre god avskjæring og tilstrekkelig kvalitet på utslippsvannet.

Statsforvalteren vurderer at det ikke vil foreligge en vesentlig risiko for forringelse av miljøtilstanden i Gaupåsvatnet dersom fastsatte vilkår følges og utslippsgrenser overholdes. Vi legger til grunn at virksomheten oppdaterer og følger opp utslippskontroll og overvåkning.

Vurdering etter naturmangfoldloven

Statsforvalterens behandling er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt anlegget. Vi anser kunnskapsgrunnlaget som tilstrekkelig for at kravet i naturmangfoldloven § 8 og om beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag er oppfylt. Hensynet til føre-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 vektlegges derfor i mindre grad, og det settes vilkår som et føre-var-tiltak. Det er også gjort en vurdering ut fra den samlede belastningen som økosystemet vil utsettes for etter § 10.

I søknad til mottak og mellomlagring av masser er det ikke gjort en konkret vurdering av påvirkning på naturmangfold, men påvirkning fra fremmede organismer er belyst i avsnitt 6.2.4. For å hindre spredning av uønskede organismer settes det vilkår om mottakskontroll av eksterne masser ved ankomst, for å blant annet hindre at massene inneholder jord som kan inneholde røtter, frø eller egg. Avvik skal følges opp etter virksomhetens internkontrollsystem.

Statsforvalteren anser at fastsatte vilkår vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad.

Vi mener derfor at prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldloven §§ 8 til 12 er oppfylt.

Samfunnsmessige hensyn

Norsk avfallspolitikk skal legge til rette for høy utnyttelse av ressursene i avfallet, og trygg håndtering av farlig avfall. En forutsetning for gjennomføring av denne avfallspolitikken er at det finnes anlegg som tilbyr ulike løsninger for mottak, sortering og deponering av ikke-forurensede jord- og steinmasser.

Anlegget skal gjenvinne/foredle massene i størst mulig grad. Anlegget vil dermed kunne bidra til at rene overskuddsmasser i regionen i større grad går til gjenvinning, i tråd med nasjonale føringer.

Avfallsanlegg for deponering av ikke-forurensede jord- og steinmasser kan gi ulemper for nærområdet i form av trafikk, støv og støy, og avrenning til resipient. På en annen side etableres mottaket i et område hvor det allerede er etablert et masseuttak, og det benyttes allerede etablerte veiløsninger. Anlegget vil bidra til at masser fra infrastrukturprosjekter i regionen i økt grad blir lagret på et anlegg med forsvarlig miljøkvalitet fremfor i villfyllinger uten forsvarlig mottakskontroll eller rensing av utslipp.

Statsforvalteren vurderer at mellomlagring og gjenvinning av ikke-forurensede steinmasser er i tråd med de nasjonale målene for avfallshåndtering, og at dette hensynet bør tillegges stor vekt i vurderingen om tillatelse skal gis. Den miljømessige belastningen som et avfallsanlegg for ikke-forurensede steinmasser kan medføre til det ytre miljø, forventes å være minket ved de vilkårene i tillatelse som Statsforvalteren har fastsatt.

Konklusjon

Statsforvalteren har konkludert med at etablering av virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2. Etter en samlet vurdering av de forurensningsmessige ulempene ved NCC sammenholdt med de fordeler og ulemper virksomheten for øvrig vil medføre, gir vi tillatelse til NCC på nærmere fastsatte vilkår.

Begrunnelse for utvalgte vilkår

Tillatelsen omfatter (vilkår 1.1)

I søknaden fremkommer det ikke en konkret mengde steinmasser som søkes mottatt årlig, ettersom det avhenger av prosjekter i regionen som kan tilby masser.

For å gi noe fleksibilitet i mottatte mengder gis det tillatelse til å motta 400 000 fm³ rene masser årlig, med en midlingstid på 3 år. Det er ikke gitt tidsavgrensning for tillatelsen. Vi viser til forurensningsloven § 18 tredje ledd, som gir forurensningsmyndighet anledning til å endre eller trekke tillatelsen etter ti år.

Tillatte avfallstyper og behandling (vilkår 1.2)

I søknadens punkt 1 er det opplyst at tiltaket omfatter mottak, mellomlagring og behandling av rene steinmasser. Massene vil i hovedsak bestå av sprengstein fra eksterne infrastrukturprosjekter i regionen. For å sikre at massene som mottas er rene er det satt krav til at massene må overholde normverdiene i forurensningsforskriften kapittel 2 vedlegg I. Videre er det satt krav om at massene ikke skal inneholde avfall, biologisk materiale, eller påvirke området negativt. Det er heller ikke tillatt å motta syredannende bergarter, da dette er definert som forurenset grunn, jf.

forurensningsforskriften § 2-3, og medfører en uakseptabel forurensningsfare. Hva som regnes som ikke-forurensede steinmasser samsvarer med føringene i Miljødirektoratets veileder M-1243⁵.

Mottakskontroll, karakterisering og avvisning (vilkår 3.2 – 3.4)

For å unngå mottak av forurensede masser og avfallsfraksjoner som ikke tillates har Statsforvalteren satt krav til mottakskontroll.

Lagring og behandling av masser (vilkår 3.6 – 3.7)

Vi har satt som vilkår at masser til gjenvinning kan lagres på anlegget i inntil 10 år. Lagringstiden skal likevel være kortest mulig. Tidspunkt for når overskuddsmasser oppstår på et prosjekt og tidspunkt der det er behov for masser på et annet prosjekt samsvarer ikke alltid i tid. For å oppnå at masser gjenvinnes er det derfor behov for mellomlagring. Vi har derfor åpnet for lagring inntil 10 år for masser til gjenvinning. Det er imidlertid en forutsetning at behandlingen og lagring fører til minst mulig forurensning og at det skjer innenfor rammene av øvrige vilkår i tillatelsen, blant annet krav til utslipp til vann. Vi legger til grunn at massene i størst mulig grad foredles slik at de er egnet til gjenvinning, primært som bygg- og anleggsmaterialer, og at virksomheten arbeider aktivt med avsetning av massene.

Utslipp til vann (vilkår 5)

Avfallsanlegget vil ha utslipp til vann i form av overvann som har vært i kontakt med masser som skal gjenvinnes. Forurensningsfaren med slike typer masser vil blant annet være partikkelavrenning og avrenning av nitrogenforbindelser fra sprengsteinsmasser. Vann som har vært i kontakt med ikke-forurensede steinmasser regnes som prosessavløpsvann, og skal håndteres slik at det ikke medfører skade eller ulemper for miljøet. Statsforvalteren har derfor satt vilkår om avskjærende grøfter, sedimenteringsbasseng og prøvetaking for å kontrollere utslipp. Det er satt utslippsgrenser til resipient for flere stoffer og parametere. NCC skal ha et måleprogram for å ha kontroll på utslipp av vann fra området.

Ved fastsetting av grenseverdier har vi i tillegg til vurdering av resipienten, tatt utgangspunkt i grenser som det er etablert praksis for ved liknende anlegg. Vi legger dermed til grunn at det er mulig å oppnå disse grensene ved tilgjengelige teknikker.

Spesielt om sprengstein

Rester av sprengstoff kan føre til utslipp av ammonium og nitrat i høye konsentrasjoner. Sprengstein er også en kilde til skarpkantede partikler som er skadelig for biologisk liv i vassdrag.

Nitrogen

Ved pH høyere enn 8 og optimal temperatur kan rester av ammoniumnitrat fra sprengsteinmasser føre til at det dannes ammoniakk som er akutt giftig for vannlevende organismer.

Multiconsult opplyser i søknaden at målt pH i utslippsvann fra dagbruddet er mellom 7,4 og 8,1, og tiltaket er ikke ventet å medføre noen endring i pH. Vi har derfor vurdert at det ikke er nødvendig å sette grense for ammonium fra anlegget. Vi setter likevel krav om at virksomheten må overvåke nitrogeninnhold i utslippsvann, jf. vilkår 5.4 i tillatelsen. Grenseverdi for nitrogen er satt som øvre verdi for tilstandsklasse 3 i tabell 7.10 i Miljødirektoratets veileder for klassifisering av miljøtilstand i

⁵ [Veileder: Disponering av jord og stein som ikke er forurenset. - miljødirektoratet.no](#)

kyst- og ferskvann ⁶. Grenseverdiene i veilederen gjelder for klassifisering av miljøtilstanden i en hel vannforekomst, så vi legger til grunn at en nitrogenkonsentrasjon tilsvarende tilstandsklasse 3 i utslippspunktet vil fortynnes tilstrekkelig i resipienten til å ikke medføre forringelse.

Dersom målingene viser fare for at det dannes ammoniakk, har vi i vilkår 5.4 åpnet for å sette ytterligere grenser for utslipp til vann.

Suspendert stoff

Partikkeltilførsel til vassdrag vil kunne medføre nedslamming, noe som fører til redusert næringstilgang, samt reduksjon eller bortfall av bunnlevende organismer. Skarpkantede partikler er også skadelig for biologisk liv i vassdrag. Partiklene kan blant annet kunne medføre skade på gjellene til vannlevende dyr. Begrensing av partikkelutslipp til vassdrag vil være et viktig rensetiltak. Vi har satt utslippsgrense for utslipp av suspendert stoff for vann fra renseanlegget.

Rene steinmasser til anlegget skal gå til gjenvinning. Gjenvinning omfatter produksjon av pukk, grus, sand og singel som er regulert av forurensningsforskriften kapittel 30. I forskriften er det følgende krav til utslipp til vann:

«Prosessvann uten miljø- eller helseskadelige stoffer/egenskaper kan slippes til sjø- eller ferskvannsresipient dersom maksimalkonsentrasjon av faststoff/suspendert stoff (SS) i utslippspunktet er under 50 mg/l og dersom utslippet ikke medfører nedslamming i resipienten.

Utslipptet skal heller ikke påvirke vannkvaliteten i primærresipient slik at tilstandsklassen for resipienten endres. Den veileder for tilstandsklassifisering av vann som til enhver tid gjelder skal benyttes ved vurdering av tilstandsklasser.

Dersom prosessvann har helse- eller miljøskadelige stoffer/egenskaper, eller utslippets innhold av faststoff/suspendert stoff er for høyt til å tilfredsstille kravene i første og andre ledd, skal prosessvannet enten samles opp og leveres godkjent mottak eller renses for eksempel ved hjelp av et sedimenteringsbasseng.

Dette kravet vil uansett gjelde for utslipp fra pukkverksdriften. Vi har vurdert at det er rimelig og hensiktsmessig å sette tilsvarende krav til utslipp til vann fra hele anlegget.

Grenseverdi for olje

Statsforvalteren har satt grenseverdi for oljeforbindelser for å sikre at avrenning fra steinmassene ikke er forurensset av oljesøl fra for eksempel anleggsmaskiner.

Andre parametere

Vi har i tillegg satt krav til å måle innhold i utslippet av en rekke stoffer som kan finnes i forurensede masser. Kravet sikrer at anlegget kan følge med på at de ikke tar imot forurensede masser, og at de om nødvendig kan sette i verk tiltak. Grenseverdier for tungmetaller er satt tilsvarende øvre grense i tilstandsklasse 3 ($< \text{PNEC}_{\text{akutt}}$) i tabell 3.24 i Miljødirektoratets veileder M-608⁷. Grenseverdiene i veilederen gjelder for klassifisering av miljøtilstanden i en hel vannforekomst, så vi legger til grunn at konsentrasjoner tilsvarende tilstandsklasse 3 i utslippspunktet vil fortynnes tilstrekkelig i resipienten til å ikke medføre forringelse.

⁶ Miljødirektoratet (2026, 28. august): Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann

⁷ Miljødirektoratet - Grenseverdier for klassifisering av vann, sediment og biota

Statsforvalteren vil på bakgrunn av ny kunnskap, årsrapportering eller ny teknologi kunne sette strengere eller ytterligere grenser og/eller krav om målinger. Vurdering av om det er påvist innhold av forurensning i utslippet som er av miljømessig betydning vil da bli vektlagt.

Miljøovervåking i resipient (vilkår 11)

Det er satt krav til overvåking av mulige miljøeffekter av virksomheten i henhold til et overvåkingsprogram. Overvåkingen skal vise hvordan utslipp av anlegget påvirker økologisk og kjemisk tilstand i resipienten. Dette mener vi vil være gode tiltak for å sikre at resipienten ikke forringes og at aktiviteten ved anlegget ikke er til hinder for at Gaupåsvatnet kan oppnå god økologisk tilstand.

Vedtak om gebyr

Vi viser til varsel om gebyr av 20. mai 2026. Vi varselet sats 5, som tilsvarer kr 94 600, for behandling av søknaden.

Statsforvalteren vedtar at forurensningsforskriften § 39-4 sats 4 kommer til anvendelse i denne saken. NCC Industry avd. Arna steinknuseverk skal betale kr 94 600 for Statsforvalterens arbeid med tillatelsen. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriften § 39-3. Faktura blir sendt fra Miljødirektoratet.

Klagerett

NCC, og andre med rettslig klageinteresse, kan klage på vedtaket, inkludert gebyrsatsen. En eventuell klage bør inneholde en begrunnelse og hvilke endringer som ønskes. I tillegg skal andre opplysninger som kan ha betydning for saken, komme fram.

Klagefristen er tre uker fra dette brevet er mottatt. En eventuell klage skal sendes til Statsforvalteren.

Med hilsen

Lars Martin Færseth
seksjonsleiar

Rasmus Rikter-Svendsen
rådgjevar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:
BERGEN KOMMUNE

Postboks 7700

5020

BERGEN

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven

Tillatelsen er gitt i medhold av lov om vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6, § 11 jf. §§ 16 og 29. Tillatelsen er gitt på grunnlag av opplysninger i søknad og under saksbehandlingen.

Den driftsansvarlige må i god tid på forhånd søke om å endre tillatelsen, dersom det er ønske om å endre driften på måter som kan ha betydning for forurensningen fra virksomheten, og som ikke er i samsvar med det som ble lagt til grunn da tillatelsen ble gitt eller sist endret.

Dersom hele eller vesentlige deler av tillatelsen ikke er tatt i bruk innen fire år etter at tillatelsen har trådt i kraft, skal den driftsansvarlige sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at vi kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen.

Nøkkeldata

Driftsansvarlig	NCC Industry AS avd Arna steinknuseverk
Postadresse	Gaupåsvegen 1, 5265 Ytre Arna
Org. nummer	984 884 176
Næringskode og bransje	08.120 Utvinning fra grus- og sandtak, og utvinning av leire og kaolin
Kategori for virksomheten / Type virksomhet	08.120 - Utvinning fra grus- og sandtak, og utvinning av leire og kaolin
Beliggenhet/gateadresse	Gaupåsvegen 1
Kommune og fylke	Bergen i Vestland
Lokalisering av virksomheten	UTM sone 32, øst: 302923, nord: 6708353

Forurensningsmyndighetens referanser

Tillatelsesnummer: 2026.0599.T		Anleggsnummer: 4601.0789.01	
Tillatelse første gang gitt: 31.08.2026	Tillatelse sist revidert i medhold av fl § 18 tredje ledd:-	Tillatelse sist endret: -	
Lars Martin Færseth seksjonsleder		Rasmus Rikter-Svendsen rådgiver	

Endringslogg

Endringsnummer	Endringer av	Punkt og beskrivelse av endring
	[dato]	

Innholdsfortegnelse

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven	1
Tillatelsens ramme	5
1.1 Tillatelsen omfatter	5
1.2 Tillatte avfallstyper og behandling	5
2. Generelle vilkår	5
2.1 Utslippsbegrensninger	5
2.2 Plikt til å overholde grenseverdier	6
2.3 Plikt til å redusere forurensning	6
2.4 Utskifting av utstyr	6
2.5 Plikt til forebyggende vedlikehold	6
2.6 Internkontroll og kompetanse	6
2.7 Tiltakspunkt ved økt forurensningsfare	6
2.8 Utforming av anlegget	7
3. Håndtering av avfall	7
3.1 Generelle krav til avfallshåndtering	7
3.2 Karakterisering og testing av steinmasser	7
3.3 Mottakskontroll	7
3.4 Avvising av avfall	8
3.5 Journalføring	8
3.6 Lagring	8
3.7 Behandling av avfall	8
3.8 Avfall som oppstår i virksomheten	9
4. Krav til lagringsplass	9
4.1 Utforming, oppfylling og drift	9
5. Utslipp til vann	9
5.1 Rent overvann	9
5.2 Prosessavløpsvann	9
5.3 Utslippsreduserende tiltak	9
5.4 Utslippsbegrensninger og prøvetaking	9
5.5 Sanitæravløpsvann	10
6. Utslipp til luft	11
6.1 Støv	11
6.2 Luktbegrensning	11
7. Støy	11
8. Kjemikalier	11
9. Energi	11
10. Utslippskontroll	11
10.1 Utslippskontroll og oversikt	11
10.2 Kvalitetssikring	12
10.3 Program for utslippskontroll (måleprogram)	12
11. Miljøovervåking i resipient	12
11.1 Overvåking av resipient etter vannforskriften	12

12.	Rapportering til forurensningsmyndigheten	13
12.1	Årsrapport	13
13.	Miljørisikoanalyse og beredskap mot akutt forurensning	13
13.1	Miljørisikoanalyse	13
13.2	Risikoreduserende tiltak.....	14
13.3	Beredskap mot akutt forurensning	14
14.	Eierskifte, omdanning mv.....	14
15.	Nedleggelse og driftsstans	14
16.	Tilsyn.....	14

Tillatelsens ramme

1.1 Tillatelsen omfatter

Tillatelsen gjelder forurensning fra etablering og drift av anlegg for mellomlagring og gjenvinning av steinmasser som ikke er forurenset ved Arna steinknuseverk i Bergen kommune, jf. kart vedlegg 1. Tillatelsen gjelder for den delen av området som drenerer mot Høljamyra og Gaupåsvatnet i sørvest.

Tillatelsen gjelder mottak, lagring og behandling av 400 000 faste m³ steinmasser som ikke er forurenset per år. Mengden kan regnes med midlingstid på 3 år.

Statsforvalteren forutsetter at virksomheten sørger for at lagring og gjenvinning av masser gjennomføres i samsvar med bestemmelser i gjeldende reguleringsplan.

1.2 Tillatte avfallstyper og behandling

Det tillates mottak, lagring og behandling av ikke-forurensede steinmasser.

Med behandling menes kontroll, sortering, knusing, vasking og annen bearbeiding av massene slik at massene blir gjenvunnet.

Med steinmasser menes naturlige mineralske masser bestående av nedbrutt berggrunn og knust fjell, slik som leire, silt, sand, grus, pukk og annen stein.

Med ikke-forurenset menes masser der konsentrasjonen av helse- eller miljøfarlige stoffer ikke overstiger normverdier for forurenset grunn i forurensningsforskriften kapittel 2, vedlegg 1. Det er ikke tillatt å ta imot masser som inneholder PFAS på anlegget.

Sprengstein skal inneholde minst mulig plast på vektbasis fra skyteledninger/tennsatser og eventuelt føringsrør.

Det tillates ikke mottak av flytende avfall eller stein- og jordmasser som danner syre eller andre stoffer som kan medføre forurensning i kontakt med vann og/eller luft.

Det tillates ikke mottak av steinmasser iblandet andre avfallsfraksjoner som for eksempel bygg- og rivningsavfall, rester av sprøytebetong, armeringsfiber av plast, sprengmatter etter sprengning, betong, betongslam, tegl, asfalt, takstein, glass eller masser med innhold av helse- eller miljøfarlige stoffer over normverdier, som for eksempel slam fra renseanlegg, sandfangsmasser, grøfterensk og byjord.

Brenning av avfall på anleggets område er ikke tillatt.

2. Generelle vilkår

2.1 Utslippsbegrensninger

De utslippskomponenter fra virksomheten som er antatt å ha størst miljømessig betydning, er uttrykkelig regulert gjennom spesifikke vilkår i denne tillatelsen. Utslipp som ikke er uttrykkelig regulert på denne måten, er også omfattet av tillatelsen så langt opplysninger om slike utslipp er

fremkommet i forbindelse med saksbehandlingen eller må anses å ha vært kjent på annen måte da vedtaket ble truffet.

2.2 Plikt til å overholde grenseverdier

Alle grenseverdier skal overholdes innenfor de fastsatte midlingstider. Variasjoner i utslippene innenfor de fastsatte midlingstidene skal ikke avvike fra hva som er vanlig for den aktuelle type virksomhet i en slik grad at det kan føre til økt skade eller ulempe for miljøet.

2.3 Plikt til å redusere forurensning

Den driftsansvarlige skal redusere utslippene fra virksomheten så langt det er mulig uten urimelige kostnader. Plikten omfatter også å redusere utslipp av komponenter det ikke uttrykkelig er satt grenser for i tillatelsen etter forurensningsloven.

Ved reduksjon av produksjonsnivået i produksjonsprosesser der utslippene er proporsjonale med produksjonsmengde, skal reduksjonen som et minimum medføre en tilsvarende reduksjon i utslippene.

2.4 Utskifting av utstyr

Ved utskifting av utstyr skal det nye utstyret være i samsvar med beste tilgjengelige teknikker med sikte på å motvirke forurensning og annen negativ innvirkning på miljøet.

2.5 Plikt til forebyggende vedlikehold

Den driftsansvarlige skal sørge for forebyggende vedlikehold av utstyr som kan ha utslippsmessig betydning. System og rutiner for vedlikehold skal kunne dokumenteres.

2.6 Internkontroll og kompetanse

Den driftsansvarlige plikter å etablere internkontroll for sin virksomhet i henhold til internkontrollforskriften. Internkontrollen skal blant annet sikre og dokumentere at den driftsansvarlige overholder krav i denne tillatelsen, forurensningsloven, produktkontrollloven og relevante forskrifter til disse lovene. Den driftsansvarlige plikter å holde internkontrollen oppdatert.

Den driftsansvarlige plikter til enhver tid å ha oversikt over alle forhold som kan medføre forurensning og kunne redegjøre for risikoforhold.

Den driftsansvarlige skal til enhver tid ha tilstrekkelig kompetanse til stede på anlegget til å kunne vurdere virksomhetens miljørisiko og gjennomføre tiltak for å sikre at den driftsansvarlige driver i henhold til tillatelsen og øvrig regelverk.

2.7 Tiltakspunkt ved økt forurensningsfare

Dersom det oppstår fare for økt forurensning, plikter den driftsansvarlige så langt det er mulig uten urimelige kostnader å iverksette nødvendige tiltak for å eliminere eller redusere den økte forurensningsfaren, inkludert å redusere eller innstille driften.

Den driftsansvarlige skal så snart som mulig informere forurensningsmyndigheten om forhold som kan føre til vesentlig økt forurensning eller forurensningsfare.

2.8 Utforming av anlegget

Avfallsanlegget skal være inngjerdet eller på annen måte adgangsbegrenset slik at uvedkommende ikke kan komme inn på området utenom åpningstidene eller når ingen ansatte er til stede.

Den driftsansvarlige skal utarbeide driftsrutiner som sikrer at nærmiljøulempene som følge av avfallshåndteringen, reduseres til et minimum.

3. Håndtering av avfall

3.1 Generelle krav til avfallshåndtering

All håndtering av avfall skal være basert på en risikovurdering, jf. punkt 13.1.

Den driftsansvarlige skal gjennomføre nødvendige tiltak for å hindre spredning og etablering av fremmede skadelige arter, også som en del av mottakskontrollen.

3.2 Karakterisering og testing av steinmasser

Masser som mottas på anlegget skal være karakterisert før mottak. Dette må bedriften informere avfallsprodusenten om, slik at massene er karakterisert i tråd med punktene under før levering.

Ved karakteriseringen skal følgende dokumenteres:

- Avfallsprodusentens navn og organisasjonsnummer
- Opplysninger om hvordan avfallet har oppstått (inkludert hvor avfallet kommer fra).
- Dokumentasjon på at massene defineres som ikke-forurensset og ellers omfattes av tillatelsen jf. punkt 1.2 i denne tillatelsen
- Gjennomførte tiltak for å redusere innhold av plast i sprengstein mest mulig
- Muligheter for gjenvinning av massene

3.3 Mottakskontroll

Det skal gjennomføres kontroll av alle steinmasser som mottas. Mottakskontrollen skal påse at steinmassene som tas imot overholder krav satt i denne tillatelsen. Bedriften skal gjennomgå dokumentasjon for å påse at de nødvendige karakteriseringstrinnene beskrevet i punkt 3.2 er gjennomført før mottak ved avfallsanlegget.

Bedriften avgjør om steinmassene kan tas imot ved anlegget på bakgrunn av fremlagt dokumentasjon fra avfallsprodusent. Bedriften skal påse at hvert lass med masser som leveres for gjenvinning blir inspisert visuelt før og etter lossing.

Bedriften plikter å gjennomføre prøvetaking hvis det foreligger mistanke om at steinmassene kan være forurensset slik at grenseverdiene i forurensningsforskriften kapittel 2, vedlegg 1

overskrides, eller ved mistanke om innhold av annen forurensning eller avfall i strid med denne tillatelsen.

En tilfredsstillende mottakskontroll forutsetter kompetanse om hva som ikke er tillatt å motta og hvordan dette skal håndteres. Bedriften må derfor ha personell ved mottakskontrollen som har nødvendig kompetanse på dette området.

3.4 Avvising av avfall

Dersom et av følgende kriterier oppfylles skal massene avvises umiddelbart:

- Massene er forurenset slik at grenseverdiene i forurensningsforskriften kapittel 2 vedlegg 1 overskrides
- Massene inneholder syredannende bergarter
- Det oppdages avfall som ikke er tillatt å ta imot
- Dokumentasjonen fra avfallsprodusent ikke er tilstrekkelig til å vurdere den opp mot mottakskriteriene

All avvising av masser eller avfall skal loggføres. Dersom det oppdages at anlegget har tatt imot masser som skulle vært avvist, skal dette følges opp som et avvik. Det skal settes i verk tiltak for å redusere fare for forurensning umiddelbart, om mulig ved fjerning av ulovlige masser, lagring i tette containere, tildekking eller andre tiltak. Bedriften må sørge for at de har beredskap, inkludert egnet areal, utstyr og rutiner, for å håndtere slike situasjoner.

3.5 Journalføring

Bedriften skal føre journal over steinmasser som kjøres inn på avfallsanlegget. Journalen skal inneholde informasjon over massenes opprinnelse og om de tilfredsstiller krav i denne tillatelsen, samt dokumentasjon av stikkprøver og testing. Registrering av massene skal skje på vekt.

Journalen og dokumentasjonen skal være lett tilgjengelig ved inspeksjon. Den skal oppbevares i minst fem år.

3.6 Lagring

Den driftsansvarlige skal ha kart hvor det er markert hvor forskjellige typer masser er lagret og en oversikt over mengder, opphav, kvalitet og lagringstid for ulike typer masser.

Det skal gjøres tiltak og etableres rutiner slik at lagring av masser fører til minst mulig avrenning og støvflukt.

Masser til gjenvinning skal lagres på anlegget kortest mulig og maksimalt 10 år regnet fra mottak.

3.7 Behandling av avfall

Ved bruk av mottatte masser til produksjon av pukk, grus, sand og singel gjelder reglene i forurensningsforskriften kapittel 30 i tillegg til denne tillatelsen. For forhold som er regulert begge steder gjelder strengeste regulering.

Det skal gjøres tiltak slik at behandling av masser fører til minst mulig forurensning.

3.8 Avfall som oppstår i virksomheten

Den driftsansvarlige skal ha oversikt over avfall som oppstår som følge av egen drift. Avfallet skal håndteres i tråd med kravene i forurensningsloven § 32. Ved håndtering av dette avfallet i eget anlegg skal avfallet veies og registreres inn på lik linje med annet avfall anlegget mottar.

Slam fra sedimentasjonsdammer og sandfang o.l. skal analyseres og leveres til mottak med tillatelse til å ta imot denne fraksjonen.

4. Krav til lagringsplass

4.1 Utforming, oppfylling og drift

Lagringsplass for masser skal utformes slik at det gir minst mulig forurensning av jord, overflatevann og grunnvann.

Utformingen skal sørge for at stabiliteten i massene og tilknyttede strukturer sikres, særlig for å forebygge utglidninger, samt at faren for setninger reduseres.

5. Utslipp til vann

5.1 Rent overvann

Rent overvann fra omkringliggende arealer skal så langt det er mulig avskjæres slik at det ikke renner inn på anlegget. Overvann fra delområder som ikke er tatt i bruk eller er avsluttet skal om mulig føres utenom renseanlegget.

5.2 Prosessavløpsvann

Alt vann som oppstår som følge av driften, som spylevann, vaskevann og overvann, skal ledes til sedimentasjonsbasseng før utslipp til resipient. Prosessavløpsvann skal ved utslippspunkt til Høljamyra minimum overholde grenseverdier i vilkår 5.4 tabell 1.

5.3 Utslippsreducerende tiltak

Det skal settes i verk effektive tiltak for oppsamling av eventuelle plastrester, skyteledninger m.m. før utslipp. Dersom plastrester når Høljamyra må det settes i verk avbøtende tiltak.

Sedimenteringsbasseng skal være dimensjonert for de faktiske vannmengder som blir tilført, og være utformet på en slik måte at de tåler endringer i klima, som for eksempel hyppigere og kraftigere nedbør.

Det skal være rutiner for drift, vedlikehold, kontroll og overvåkning av sedimenteringsbasseng. Rutinene må sikre jevnlig kontroll med nivå i sedimenteringsbasseng og rensebasseng, og tømning og rengjøring ved behov.

5.4 Utslippsbegrensninger og prøvetaking

Utslipp av vann skal ikke overskride grenseverdiene i tabell 1. Renseeffekten skal dokumenteres, jf. vilkår 10.3.

Bedriften skal ha oppdatert vurdering av om utslippet kan medføre forringelse av vannkvaliteten i resipienten. Vurderingen skal baseres på en steds spesifikk miljørisikovurdering av utslipp og resipient både ved normal drift og store nedbørsmengder.

Tabell 1. Utslipp av prosessavløpsvann fra sedimenteringsbasseng til resipient

Parameter	Grenseverdi
Suspendert stoff (SS)	50 mg/l
pH	6-8
Olje (C10-C40)	5 mg/l

Dersom grenseverdier overskrides for parametere i tabell 1, skal utslippet om mulig stanses, årsaksforhold avklares, og nødvendige avbøtende tiltak gjennomføres.

Det skal også tas jevnlige prøver av:

- Arsen (As)
- Kadmium (Cd)
- Krom (Cr)
- Kobber (Cu)
- Kvikksølv (Hg)
- Nikkel (Ni)
- Bly (Pb)
- Sink (Zn)
- Totalnitrogen (N-tot)

Dersom målte konsentrasjoner overskrider øvre grense i tilstandsklasse 3 ($< PNEC_{akutt}$) i tabell 3.1 i Miljødirektoratets veileder M-608¹, skal det gjøres vurderinger for å kartlegge årsaken og konsekvensen av dette, og eventuelt iverksettes tiltak for å redusere forurensningsgraden. For totalnitrogen gjelder øvre grense i tilstandsklasse 3 for innsjøtype nr. L105a i tabell 7.10 i Miljødirektoratets veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann². Grenseverdiene gjelder for filtrerte prøver.

Dersom risikovurderingen viser fare for utslipp av miljømessig betydning av andre parametere, skal også disse prøvetas.

Jf. vannforskriften er det ikke tillatt at de berørte vannforekomstene blir varig forringet som følge av tiltaket. Dette må dokumenteres gjennom pålagt miljøovervåkningsprogram i vilkår 11 og rapporteres til Statsforvalteren i henhold til vilkår 12. Statsforvalteren vil på bakgrunn av ny kunnskap, årsrapportering eller ny teknologi kunne sette strengere eller ytterligere grenser og/eller krav om målinger.

5.5 Sanitæravløpsvann

Kommunen er myndighet for regulering av sanitæravløpsvann fra avfallsanlegget.

¹ [Miljødirektoratet \(2020\) - Grenseverdier for klassifisering av vann, sediment og biota](#)

² [Miljødirektoratet \(2026, 28. august\): Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann](#)

6. Utslipp til luft

6.1 Støv

Den driftsansvarlige skal påse at støv fra avfallsanlegget til enhver tid er lavest mulig. Eventuelle klager på støv skal loggføres sammen med en beskrivelse av hvilke tiltak som er iverksatt for å avbøte på plagen. Om nødvendig må støvreduserende tiltak iverksettes straks.

For aktiviteten knusing og sikting for å produsere pukk, grus, sand og singel gjelder kravene i forurensningsforskriften kapittel 30.

6.2 Luktbegrensning

Virksomheten skal drives slik at luktulempen i omgivelsene begrenses mest mulig.

7. Støy

Støy er regulert gjennom gjeldende reguleringsplaner etter plan- og bygningsloven, samt eventuelle støytillatelser/dispensasjoner fra kommunen.

For støy fra knusing og sikting for å produsere pukk, grus, sand og singel gjelder kravene i forurensningsforskriften kapittel 30.

8. Kjemikalier

Den driftsansvarlige plikter å etablere et dokumentert system for substitusjon av kjemikalier som brukes i virksomheten.

9. Energi

Den driftsansvarlige skal ha et system for å oppnå en mest mulig energieffektiv drift av anlegget og gjennomføre tiltak for å redusere utslipp av klimagasser. Energistyringssystem skal inngå i internkontrollen.

10. Utslippskontroll

10.1 Utslippskontroll og oversikt

Den driftsansvarlige skal kontrollere og dokumentere utslippene til luft og vann ved å gjennomføre målinger. Dette gjelder utslipp av komponenter som er regulert med grenseverdier i tillatelsen etter forurensningsloven eller i forskrifter, og andre komponenter som kan ha miljømessig betydning. Målinger består av volumstrømsmåling/mengde, prøvetaking, analyse og beregning.

Det skal foreligge oppdaterte kart med oversikt over områder for mottak, lagring og behandling av masser, avskjærende grøfter, renseinnetninger, kummer, ledningsnett, utslippspunkt til resipient, prøvetakingspunkter o.l. ved anlegget.

10.2 Kvalitetssikring

Den driftsansvarlige skal kvalitetssikre målinger, måleutstyr og metoder slik at de gir representative tall for virksomhetens faktiske utslipp. Bedriften skal sørge for at resultatene av all kontroll og overvåkning vurderes av faglig instans.

10.3 Program for utslippskontroll (måleprogram)

Bedriften skal ha et program for utslippskontroll (måleprogram) som inngår i bedriftens dokumenterte internkontroll. I programmet skal bedriften redegjøre for de kartlagte utslippene og kvalitetssikring av målingene.

Måleprogrammet skal minimum inneholde:

- en redegjørelse for virksomhetens faktiske utslipp. Det skal blant annet gjøres målinger på komponenter som er regulert gjennom grenseverdier i tillatelsen
- en oversikt over alle utslippsstrømmer, volum/mengde og innhold
- en begrunnelse for valgte prøvetakingspunkter og prøvetakingsmetodikk (metoder og frekvens)

Måleprogrammet skal holdes oppdatert.

11. Miljøovervåkning i resipient

Den driftsansvarlige skal sørge for overvåkning av mulige miljøeffekter av virksomheten i henhold til et overvåkningsprogram. Bedriften må årlig gjennomgå overvåkningsprogrammet for å sikre at det er dekkende i henhold til kjennskapen til anlegget. Det er bedriften som har ansvar for å påse at overvåkningsprogrammet er tilstrekkelig til å avdekke eventuelle uakseptable utslipp fra anlegget til omgivelsene.

11.1 Overvåkning av resipient etter vannforskriften

Bedriften skal overvåke hvordan utslipp fra anlegget påvirker økologisk og kjemisk tilstand i Gaupåsvatnet. Det skal gjennomføres tiltaksorientert overvåkning i samsvar med føringer i vannforskriften vedlegg V. Overvåkningen skal belyse avfallsvirksomhetens bidrag til samlet tilstand.

Bedriften skal i samarbeid med nødvendig fagekspertise utarbeide et overvåkningsprogram.

Overvåkningsprogrammet skal tilpasses anlegget med grunnlag i lokalisering, utforming og type masser til lagring og behandling.

Plasseringen av prøvetakingspunkter og prøvetakingsfrekvens, samt hvordan og i hvilke matrikser (vann, biota og sediment) undersøkelsen vil bli gjennomført, skal også begrunnes i programmet.

Overvåkningen skal gjennomføres av uavhengig fagekspertise i henhold til overvåkningsprogrammet. Der det er hensiktsmessig kan selve prøvetakingen gjennomføres av bedriften selv i samråd med fagekspertisen.

Overvåkningsprogrammet oppdateres ved behov. Dersom vurderingene viser at det er behov for tiltak av hensyn til resipient eller for å overholde kravene i denne tillatelsen, er bedriften også pliktig til så snart som praktisk mulig å utbedre forholdene.

Overvåkningen skal utføres med en frekvens som er tilstrekkelig til å fange opp eventuelle langsiktige endringer av miljøtilstanden i resipienten. Dersom virksomhetens utslipp eller tilstanden i resipient endres, kan det bli aktuelt å endre frekvensen for overvåkning.

Overvåkningsdata skal registreres i databasen Vannmiljø³ innen 1. mars året etter at undersøkelsen er gjennomført. Data rapporteres på Vannmiljø's importformat. Importmal og oversikt over hvilken informasjon som skal registreres i henhold til Vannmiljø's kodeverk finnes på Miljødirektoratets nettside om vannmiljøkoder⁴.

12. Rapportering til forurensningsmyndigheten

Alvorlige avvik i forhold til utslippstillatelsen skal straks meldes til Statsforvalteren. Virksomheten skal uten opphold varsle Statsforvalteren om alle unormale forhold som har eller kan få forurensningsmessig betydning.

12.1 Årsrapport

Den driftsansvarlige skal hvert år innen 1. mars rapportere til Statsforvalteren.

Årsrapport skal inneholde:

- Resultat fra utslippskontrollen (måleprogram) med vurdering
- Resultater fra miljøovervåkning med vurdering
- Hendelser/avvik knyttet til ytre miljø og tiltak som har blitt gjennomført
- Gjennomgang av fremdrift og beskrivelse av hvor arbeidet har foregått i aktuell periode
- Avfallsmengder som er mottatt, behandlet og sendt videre, og maksimal mengde på lager

En faglig sakkyndig skal vurdere rapporterte data og behov for tiltak.

13. Miljørisikoanalyse og beredskap mot akutt forurensning

13.1 Miljørisikoanalyse

Den driftsansvarlige skal til enhver tid ha oversikt over alle forhold ved virksomheten som kan medføre forurensning og kunne redegjøre for risikoforhold. Den driftsansvarlige skal gjennomføre en miljørisikoanalyse av sin virksomhet og vurdere resultatene opp mot akseptabel miljørisiko. Denne risikoanalysen skal ta hensyn til brann- og eksplosjonsfare, ekstremvær, flom og klimaendringer. Risikoen for spredning av fremmede arter skal også inngå i miljørisikovurderingen.

Den driftsansvarlige skal sørge for kartlegging av potensielle hendelser som kan føre til akutt forurensning av vann, grunn og luft.

³ [Vannmiljø \(miljodirektoratet.no\)](https://vannmiljo.miljodirektoratet.no)

⁴ [Kodeverk \(miljodirektoratet.no\)](https://kodeverk.miljodirektoratet.no)

13.2 Risikoreduserende tiltak

Med grunnlag i miljørisikoanalysen, jf. punkt 13.1, skal den driftsansvarlige, så langt det er mulig uten urimelige kostnader, iverksette risikoreduserende tiltak for å redusere miljørisikoen til et akseptabelt nivå. Dette gjelder både sannsynlighetsreduserende og konsekvensreduserende tiltak.

13.3 Beredskap mot akutt forurensning

Dersom iverksatte risikoreduserende tiltak etter punkt 13.2 ikke har redusert risikoen for akutt forurensning til et akseptabelt nivå, skal den driftsansvarlige etablere beredskap, med tilhørende beredskapsplan, med utgangspunkt i virksomhetens miljørisikoanalyse.

Beredskapsplanen skal beskrive beredskapens organisering, utstyr, angi responstid og innsatsplaner.

Beredskapen skal være tilpasset den restrisikoen som gjenstår etter at risikoreduserende tiltak er gjennomført, jf. forurensningsloven § 40.

Den driftsansvarlige skal etablere en beredskapsorganisasjon med nødvendig personell og utstyr. Kompetanse, opplæring og organisering skal være dimensjonert for restrisikoen.

14. Eierskifte, omdanning mv.

Den driftsansvarlige skal sende melding til forurensningsmyndigheten så snart som mulig og senest én måned etter at aksjene eller andelene i den driftsansvarlige overdras til ny eier eller den driftsansvarlige får ny eier med bestemmende innflytelse.

Det samme gjelder dersom den driftsansvarlige skal fusjonere, fisjonere, på annen måte omdannes eller driftsansvaret overføres til en ny driftsansvarlig.

15. Nedleggelse og driftsstans

Ved nedleggelse eller varig driftsstans av avfallsanlegget, skal den driftsansvarlige sørge for at alt avfall ryddes og tas hånd om på forsvarlig måte. Den driftsansvarlige skal rapportere om oppryddingen til forurensningsmyndigheten innen tre måneder etter nedleggelse eller stans.

Ved nedleggelse av en virksomhet skal den driftsansvarlige sørge for at driftsstedet settes i miljømessig tilfredsstillende stand.

Den driftsansvarlige skal også for nedleggesåret rapportere etter kravene i punkt 12.

16. Tilsyn

Virksomheten plikter å la representanter for forurensningsmyndigheten, eller de som denne bemyndiger, føre tilsyn med anlegget til enhver tid.